

TÂM THÁNH

Mathio 1:18-24; Luca 1:26-38. Câu gốc. [Phi 2:5](#)

Hãy có đồng một tâm tình như Đấng Christ đã có,

Tâm thánh là “*đồng một Tâm tình như Đấng Christ đã có*”.

- “*Đức Chúa Trời ban phước qua những bản tánh của Ngài đang ở trong chúng ta.*”

- Người được Chúa dùng là người có tâm tình giống như Chúa.

GiôSép và Mari, đại diện cho những người nam và nữ được Chúa dùng, vì sao Chúa dùng? Vì họ có tâm tánh giống như Chúa.

- Tâm thánh là: Yên lặng, Yêu Chúa, Khiêm phục và Hy sinh.

I. TÂM THÁNH YÊN LẶNG.

1. Đức Chúa Con yên lặng.

Giữa Cựu ước và Tân ước là 400 năm Đức Chúa Trời yên lặng.

[Êsai 18:4](#) *Vả, Đức Giê-hô-va đã phán cùng ta như vậy: Ta sẽ ở yên lặng, và ở từ chỗ ta ngự mà xem,*

Đức Chúa Trời yên lặng trước khi dựng nên vũ trụ (Sáng 1:2); và yên lặng trước biến cố quan trọng trong cõi đời đời (Khải 8:1)

Đức Chúa Trời luôn có thì giờ yên lặng trước những việc quan trọng.

Chúa Giê-xu cũng vậy.

2. Mari yên lặng.

[Luca 1:28](#) *Thiên sứ vào chỗ người nữ ở, nói rằng: Hỡi người được ơn, mừng cho ngươi; Chúa ở cùng ngươi.*

Đức Chúa Trời sai thiên sứ Ngài đến cùng Mari, nhưng thiên sứ hiện đến khi Mari đang yên lặng trong chỗ riêng của mình.

3. GiôSép yên lặng.

Giô Sép nhìn thấy Mari người được hứa gả cho mình đang có mang.

[Mat 1:20](#) *Song đang ngẫm nghĩ về việc ấy, thì thiên sứ của Chúa hiện đến cùng Giô-sép trong giấc chiêm bao, mà phán rằng: Hỡi Giô-sép, con cháu Đa-vít, người chớ ngại lấy Ma-ri làm vợ, vì con mà người chịu thai đó là bởi Đức Thánh Linh.*

-Tâm thánh là yên lặng tâm giao với Đức Chúa Trời: Trong yên Mari được báo tin. Trong yên lặng GiôSép được thiên sứ giải thích.

[Thi 46:10](#) *Hãy yên lặng và biết rằng ta là Đức Chúa Trời; Ta sẽ được tôn cao trong các nước, cũng sẽ được tôn cao trên đất.*

- Trước khi Chúa ban lời hứa về Đấng Emmanuên nghĩa là Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta, Chúa bảo hãy yên lặng.

[Êsai 7:4](#) *mà nói cùng người rằng: Hãy cẩn thận, ở yên lặng; đừng sợ chi,*

[Êsai 30:15](#) *Vả, Chúa Giê-hô-va, là Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên, có phán như vậy; Các ngươi sẽ được rồi, là tại trở lại và yên nghỉ; các ngươi sẽ được sức mạnh, là tại yên lặng và trông cậy.*

- GiôSép có 3 đặc tánh: yên lặng, lắng nghe, và làm theo. KT ghi lại duy nhất một lời nói: *Cha mẹ khó nhọc tìm con*, cũng không ghi là GiôSép nói. Khi yên lặng GiôSép được Chúa hướng dẫn từng chi tiết.

[Cathuong 3:26](#) *Thật tốt cho người trông mong và yên lặng đợi chờ sự cứu rỗi của Đức Giê-hô-va.*

[ITêsalônica 4:11](#) *ráng tập ăn ở cho yên lặng,..*

II. TÂM THÁNH YÊU CHÚA.

1. Chúa Con yêu Chúa Cha.

Sự vâng phục luôn xảy ra sau tình yêu. Đức Chúa Cha yêu Chúa Con, Đức Chúa Con cũng yêu Đức Chúa Cha.

[Giăng 14:31](#) *Nhưng thế gian phải biết rằng ta yêu mến Cha, và làm theo điều Cha đã phán dặn.*

2. Mari yêu Chúa.

Mari yêu Chúa hơn yêu người yêu của mình là GiôSép. Nếu đọc kỹ mẫu đối thoại của Mari và thiên sứ, Mari không đặt vấn đề là tôi đã được hứa gả cho GôSép, mà là *tôi chưa hề nhận biết người nam nào thì làm sao có được sự đó*. Có nghĩa là tôi bằng lòng, nhưng làm sao có được sự đó khi tôi chưa hề nhận biết người nam nào.

3. GiôSép yêu Chúa.

GiôSép và Chúa có một mối tâm giao yêu mến thật đặc biệt. Yêu luôn suy tưởng, GiôSép tâm giao với Chúa khi thức hay trong giấc ngủ. Chúa đã phán với ông qua thiên sứ ít nhất 4 lần, ở bốn nơi khác nhau. Ma 1:20; 2:13, 19, 22. Chúa phán khi ở Naxarét; Chúa phán với ông khi ở Bếtlêhem; Chúa phán với ông khi ở tại Êđípô; Chúa phán khi ở tại xứ Giuđê. Yêu Chúa là một quá trình chứ không tình cờ hay chỉ một giai đoạn.

III. TÂM THÁNH KHIÊM PHỤC.

1. Chúa Giêxu khiêm phục.

Ba ngôi bình đẳng, nhưng trong trật tự công việc, Chúa Con khiêm hạ vâng phục Đức Chúa Cha.

[Philíp 2:8](#) *Ngài đã hiện ra như một người, tự hạ mình xuống, vâng phục cho đến chết, thậm chí chết trên cây thập tự.*

Đức tính vâng phục luôn đi sau hạ mình.

2. Mari khiêm phục.

- Thiên sứ báo tin Mari và giải thích, Mari hạ mình vâng phục:

Tôi đây là tôi tớ Chúa, xin sự ấy xảy ra cho tôi như lời người truyền.

- Khi bà Êlisabét nói:

Ngươi có phước trong đám đàn bà, thai trong lòng ngươi cũng được phước. Nhân đâu ta được sự về vang này, là mẹ Chúa ta đến thăm ta?

Mari đã đáp lại trong khiêm phục và hướng dâng về Chúa:

[Luca 1:46-49](#). *Ma-ri bèn nói rằng: Linh hồn tôi ngợi khen Chúa, Tâm thần tôi mừng rỡ trong Đức Chúa Trời, là Cứu Chúa tôi, Vì Ngài đã đoái đến sự hèn hạ của tôi tớ Ngài. Nay, từ rày về sau, muôn đời sẽ khen tôi là kẻ có phước; Bởi Đấng Toàn năng đã làm các việc lớn cho tôi*

* Sự thiếu khiêm hạ đôi khi cũng len lỏi vào tâm trí rất tinh vi, như thích nghe một lời cảm ơn hay mong được người khen tặng.

3. Giô-sép khiêm phục.

Thiên sứ hiện ra và giải thích, Giô-sép hiểu và vâng phục, đem Mari về với mình song không hề ăn ở cho đến khi Mari sanh Chúa Giêxu. Và vâng phục khi đặt tên là Giêxu như lời thiên sứ truyền.

IV. TÂM THÁNH HY SINH.

1. Chúa hy sinh.

[Rôma 8:32](#) *Ngài đã không tiếc chính Con mình, nhưng vì chúng ta hết thấy mà phó Con ấy cho, ...*

[IGi 3:16](#) *Bởi đó chúng ta nhận biết lòng yêu thương, ấy là Chúa đã vì chúng ta bỏ sự sống; chúng ta cũng nên bỏ sự sống vì anh em mình vậy.*

Hy sinh là tự bỏ mình và nghĩ đến điều có lợi cho người khác.

Chúa từ bỏ mọi điều mình có vì lợi ích cho kẻ mình yêu. Ngài bỏ sự bình đẳng mình với Đức Chúa Trời, Ngài từ bỏ ngôi trời vinh hiển, Ngài từ bỏ mạng sống mình miễn sao nhân loại được rồi.

2. Mari hy sinh.

Được Chúa dùng là một đặt ân, nhưng kèm theo là một hy sinh, đặt ân càng cao thì vực thăm hy sinh càng sâu.

[Lu 1:27](#) *tôi cùng một người nữ đồng trinh tên là Ma-ri, đã hứa gả cho một người nam tên là Giô-sép, về dòng vua Đa-vít.*

Đối với người Do thái hay bất luận ai, giữ lời hứa rất quan trọng. Mari không nói: Tôi sẽ đồng ý nếu Giô-sép đồng ý. Mari hy sinh bản thân, hy sinh danh dự, hy sinh hạnh phúc, hy sinh tương lai một đời vì Chúa. Dễ lắm khi nói: Con yêu Chúa; nhưng khi xếp thứ tự công việc thì việc tôi trước việc Chúa sau.

3. Giô-sép hy sinh.

[Mat 1:19](#) *Giô-sép, chồng người, là người có nghĩa, chẳng muốn cho người mang xấu, bèn toan đem để nhẹm.*

- Dùng Hy sinh giải quyết nan đề. Giô-sép “toan đem để nhẹm” Chữ này có nghĩa là không muốn tố giác, không tiết lộ, không công khai, để sự việc yên lặng cách kín đáo, là hàm chứa một hành động tự tránh mặt đi, biến mất là cách dần tiếp tục chịu mang tiếng xấu, người ta sẽ cho Giô-sép là người thiếu trách nhiệm, Mari sẽ không bị mang tiếng xấu và bị đưa ra ném đá theo luật hiện hành.

- Hy sinh là hướng về người: Nếu Giô-sép nghĩ đến mình sẽ thấy mình bị xúc phạm, và hành động vì quyền, vì lợi, vì danh dự của mình. Không, Giô-sép nghĩ sao để Mari được an toàn. Tâm tình Chúa là người yêu người khác đến chỗ quên mình đi. Tình yêu thật là tình yêu hiến dâng, tình yêu vì quyền lợi người chứ không phải bản thân mình, yêu là đánh mất chính mình.

- Hy sinh là điều còn lại. Khi dùng hy sinh giải quyết nan đề, Giô-sép không mất tình yêu mà được yêu nhiều hơn. Nếu nghĩ đến mình, cư xử vừa lòng mình Giô-sép đã đánh mất một cơ hội lớn nhất, là được dự phần vào chương trình của Ngài.

Mong được dự phần vào chương trình của Chúa, hãy khao khát Tâm thánh, một “tâm tình như Đấng Christ đã có.”